

A Szabadság

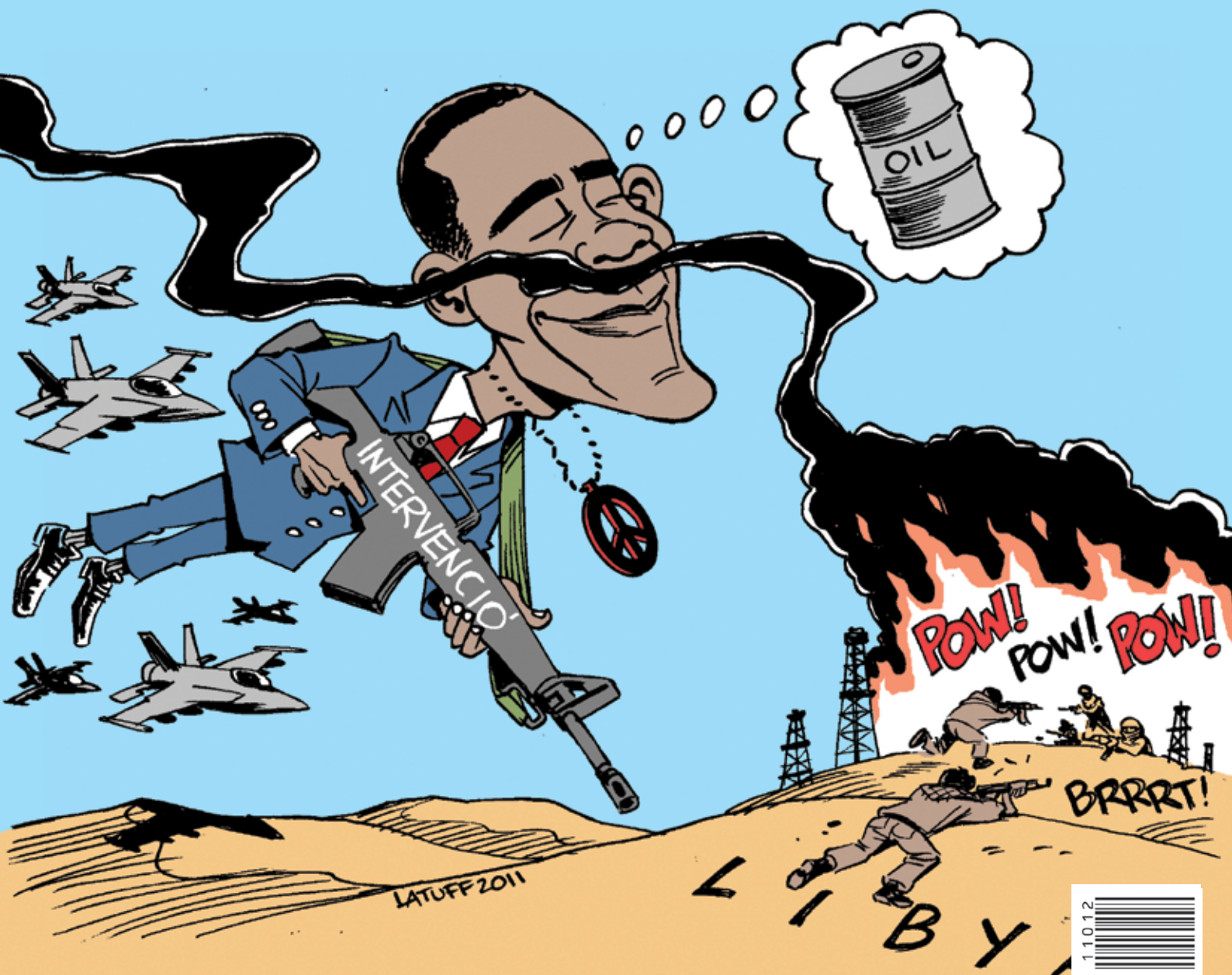
MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

VALAMI BÜZLIK...!

A NYUGAT MINDENÜTT HÁBORÚT SZÍTANA, AHOL OLAJAT SZIMATOL. TEGNAP IRAK, MA LÍBIA ÁLL LÁNGOKBAN – NEKIK NEM DRÁGA AZ EMBERÉLET, HA RABOLNI AKARNAK.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

„AZT A JÓ MOSZKVAI NÉNIKÉDET!”

Szép munka volt! Gratulálok! Az LMP közel egy éves kemény parlamenti munka eredményeként, vagy talán annak ellenére, felfedezte, hogy az ementáli sajton lyukak vannak. De tényleg, idáig azért el kell valahogy jutni. Levetkőzni a velük született polgári előítéleteiket, mi több, felfedezni, hogy a Kossuth téren túl is van élet, ez nem semmi. Szóval, azt mondta az LMP a múlt héten, hogy túl sok a külföldi szupermarket, hipermarket, meg mindenféle market, úgyhogy a jövőben csak a helyi kereskedelmi kamarák engedélyével lehessen ilyeneket nyitni.

Az ügynek még utána is jártak. Szabó Rebeka, az LMP országgyűlési képviselője „több olyan városba is ellátogatott, ahol szerinte problémát jelent a sok pláza”. Az ilyenre mondja Sinkovics Imre a Tizedes meg a többiekben: „Grísa, azt a jó moszkvai nénikédet!”

Ad egy, a plázák húsz éve rombolják a magyar gazdaságot.

Ad kettő, ha az LMP vezetői véletlenül nem ebben az országban éltek az elmúlt húsz évben, akkor is tudhatnák, hogy a Munkáspárt húsz éve küzd a plázák ellen.

Ad három, barátaim, amit Ti most csináltok, az ugyanolyan disznóság, mint amit elődeitek, az SZDSZ-esek csináltak.

Ők a szocikkal együtt eladták a magyar kereskedelmet, bemagyarázva a népnek, hogy ezentúl milyen jó lesz. Ti most ugyanúgy át akarjátok verni az embereket, elhithetve, hogy egy kis törvénymódosítással mindent jóra lehet fordítani. Nem, nem lehet!

Ma már másra van szükség: a tőke korlátozására. Vessünk ki 45 százalékos adót a plázákra! Hidd el nekem, mindjárt

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

szedik a sátorfájukat! Akkor, és csak akkor lesz magyar gazdaság. Megjegyezted? A tőke korlátozása!

KÍNA ÉS OROSZORSZÁG AZ AGRESSZOR MELLETT

A nyugati világ lerohanta Líbiát. Oroszország és Kína pedig hallgatott. Ez a háború úgy kell a franciáknak, angoloknak, pontosabban, a francia és angol tőkéseknek, mint egy falat kenyér. Amerikáról már nem is beszélve. Az EU válságban van, az euró bármelyik pillanatban összeomolhat. A nép kimehet az utcára, nem csak Tripoliban, hanem, mondjuk, Párizsban vagy Londonban. Egy jó kis háborúban magasra lehet emelni a nemzeti tudatot, be lehet mutatni, hogy mi, franciák és angolok, előbbrevalók vagyunk az aljanépeknél, mi vagyunk a demokrácia, sőt a civilizáció hordozói. Kockázat sincs benne, mert csak repülőket küldünk oda, amiket a líbiaiak nem tudnak lelőni. Tiszta sor!

De vajon mit akar Oroszország és Kína? Na jó, tudom én, hogy a nagyhatalmakat nem erkölcsi értékek vezérlik. Mondjuk, felmerülhetne az orosz és kínai kormányban, hogy szerencsétlen népeket igaznak le, az ő hallgatásuk és sajnálkozásuk mellett. Felmerülhetne, de nem merül fel. Lehet védekezni azzal, hogy úgy sem tudjuk megakadályozni a háborút, akkor legalább ne másszunk bele!

Valahogy így védekezhetett Anglia és Franciaország, amikor 1938-ban, Münchenben beleegyeztek, hogy Hitler lerohanta Csehszlovákiát. Oroszország és Kína most beáldozza Líbiát. De hogyan tovább? Meddig lehet elmenni büntetlenül?

Hitler kit támadott meg nem sokkal München után? Azt a Franciaországot, és azt az Angliát, amelyek a hallgatás, a

sajnálkozás leple alatt a fasiszta agresszort támogatták. Mondjuk ki őszintén: Oroszország és Kína ma az agresszor mellé állt. Engedi az USA, Anglia, Franciaország terjeszkedését, abban bízva, hogy az orosz és a kínai kapitalizmus is részt vehet a világ újrafelosztásában.

BELARUSZ FÜGGETLENSÉG

A héten Belaruszban jártam. Nem először, és nem utoljára. Segítenünk kell nekik, a belarusz népnek! Belarusz barátom azt mondja: nézd, mi a történelem során először élünk szabadon, függetlenül, önálló belarusz államban. Ha hiszed, ha nem, 1200 éve élünk a Földön, mi már minden voltunk, csak éppen belaruszok nem. Voltunk a litvánok alatt. Uralkodtak a lengyelek felettünk, nyilván tetszett nekik, nem véletlen, hogy ma is áhítoznak területünk egyharmadára. Voltak itt a németek, az oroszok. Jó, ez már a régmúlt. De ha a közelmúltat nézzük, akkor sem jobb a helyzet. Mondjuk meg őszintén: Belarusz nem volt igazán szuverén állam a Szovjetunió idején sem. Aztán itt is jött a rendszerváltás, és percek alatt rájöttünk, hogy a hatalomra jutó értelmiség sokat beszél a történelmi múlttól, de vajmi keveset tesz a mai függetlenségért. 1994-ben jött egy ember, Alekszandr Lukasenko, aki azt mondta: a függetlenség nem az, hogy kitűzzük a történelmi zászlót. A függetlenség az, hogy a saját életünket élhetjük. A két nagy szomszédnál, az oroszoknál és a lengyelek-nél már minden magánkézben van. Nálunk a minszki traktorgyár, meg a többi óriás - állami. Ezért látsz itt a gyár mellett kultúrpalotát és sportcsarnokot. A lengyeleknél és az oroszoknál már fizetni kell az oktatásért, az egészségügyért. Nálunk ez is az állam közös pénzéből megy. Nem vagyunk már mi sem szocialista ország, de elkerültük a vadkapitalizmust. A Marx utcában már nálunk is van Canalli üzlet, a Függetlenség sugárúton meg McDonald's.

De a belarusz gazdaság a miénk.

Nem ez a függetlenség?

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Két hónappal, május 23-ig meghosszabbította a BKV-ügyben érintett volt szocialista főpolgármester-helyettes, Hagyó Miklós házi őrizetét a Pesti Központi Kerületi Bíróság.

Munkáspárt: Szép ez, mert akár szabadon is engedhették volna, esetleg befizethettek volna neki egy szép luxusutazásra. Természetesen közpénzből, hiszen eddig is azt tett zsebre és tüntetett el tízmillió-számra. Vicces? Hát nincs mit nevetni. Érdekes a magyar igazságszolgáltatás működése, amikor milliárdokat sikkasztó brókerek, tízezreket megkárosító alapkezelők és korrupst politikusok szabadlábon, vagy jó esetben házi őrizetben védekezhetnek, miközben Geréb Ágnes hónapokig cellába zárják. Mert ugye egy – legrosszabb esetben is műhibát elkövető – bábánál fennáll az összebeszélés veszélye, egy bünszövetkezetben elkövetett hűtlen kezelés és zsarolással gyanúsított politikusnál pedig nem.

2. A Magyar Tudományos Akadémia elnökének indítványára Tarlós István főpolgármester azt javasolja a Fővárosi Közgyűlésnek, hogy az V. kerületi Roosevelt teret – ahol az Akadémia épülete is áll – nevezzék át Széchenyi térére.

Munkáspárt: Tény, hogy az egykori amerikai elnöknek nincs sok köze az MTA-hoz. De nem is ez a lényeg. Egy boldogabb jövőben, amikor már semmi dolgunk nincs a fővárosban, hiszen dübörög a metró, jut pénz a felszíni tömegközlekedésre, nem omladoznak a házak és tiszták az utcák, nos, akkor végig lehet gondolni az utcaneveket is. Egyelőre azonban ez pénzpazarlás is, fölösleges is. Mint a Moszkva tér átnevezése, vagy a ferihegyi repülőtér névadója, figyelem-elterelésül szolgálnak. Ezzel álcázzák, hogy semmit sem csinálnak, ami használna a városnak és a lakosságának.

3. Lemond a sofőr vezette hivatali autóról a BBC májusban munkába álló új elnöke, aki ehelyett inkább ingyenes nyugdíjas bérletét használva jár majd be munkahelyére.

Munkáspárt: A magyar politikusok szeretik nyugati kollégáikat majmolni. Nos, ez egy tényleg követni való példa! Kíváncsi vagyok, hogy mikor fog egy magyar politikus Lord Chris Pattenhez hasonlóan nyilatkozni: „Nem hiszem, hogy bármi értelme lenne, ha sofőr vezette autó jönne értem. Nem kívánom megterhelni a tévédíjat fizetőket azzal, hogy gépkocsivezető áll személyes rendelkezésemre.” Rákay Philip, a magyar „királyi” tévé egyes csatornája új intendánsának fizetéséről és egyéb juttatásairól semmit sem tudni, lemondani azonban egész biztosan még parkolóhelyéről sem mondott le. Hír is csak egy láttott napvilágot kapcsolatban vele mostanában: cége 2008 és 2010 között 41 millió forint értékben kötött tanácsadói szerződéseket a Fejér Megyei Önkormányzattal. Az ügyben korábban

ismeretlen tettes ellen, hűtlen kezelés miatt indult eljárás. Például ezek a különbségek angol és magyar tévé-vezetők között...

4. Schmitt Pál köztársasági elnök első hivatalos külföldi útján megállt a hegyeshalmi Paprika Csárdában, és az ott található hírességek falán üzent az utókornak. A szöveg: „Első államfői látogatásom első álmásán. Köszönettel: Schmitt Pál.” A helyesírási hibákat sem az államfő, sem az elnöki hivatal nem kommentálta.

Munkáspárt: Ne firtassuk, hogy a helyesírás bizonyos alapszabályait az általános iskola alsó tagozatának mely osztályában oktatják. Az viszont firtatandó, hogy a sokak által egyébként is bírált köztársasági elnök vajh' saját érdekében miért nem tart maga mellett legalább egy írni-olvasni tudó etikett-protokoll szakértőt?

5. Az LMP törvénytervezetet nyújt be, amely arról szól, hogy ne lehessen több bevásárló központot építeni, csak ha a helyi kiskereskedők beleegyeznek.

Munkáspárt: A zöld-liberálisok most feltalálták a sajtóban a lyukat. A Munkáspárt évek óta ezt követeli – igaz, nem ez az első kezdeményezésünk, amit a parlamenti pártok ellop-tak. Ennek ellenére természetesen támogatjuk az elképzelést, helyes ötlet. Ugyanakkor az LMP döntése álságos, hiszen a már működő hipermarketek és plázák megrendszabályozása eszébe sem jut. Mint ahogyan – szerintük(!) - a multik megadóztatása is ellentétes a versennyel.

6. Hamarosan kezdeményezik az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvénymódosítást, így 2014-től összeférhetlené válhat a polgármesteri és a parlamenti képviselői tisztség.

Munkáspárt: Helyes döntés, s ha a Fidesz valóban végrehajtja, jól teszi. Nevetséges, hogy egyes politikusok féltucatnyi állásban veszik fel a fizetésüket, miközben egyik munkát sem tudják becsülettel ellátni. De ez nem elég! Tiltani kell, hogy valaki több, közpénzből fizetett politikai tisztséget töltsön be! Ne lehessen valaki önkormányzati és parlamenti képviselő, s ne ülhesse be különböző igazgatótanácsokba sem zsiros pénzért. Végül pedig: arányaiban kell csökkenteni a képviselői fizetéseket, önkormányzati és parlamenti egyaránt. Egy képviselő nem attól lesz megvesztegethető, hogy alacsony a fizetése, hanem azért, mert rongy ember.

7. A magyar Ku-Klux-Klan megjelenését sürgette Zagyva György, jobbikos országgyűlési képviselő.

Munkáspárt: Ez az ember képviselő, és még szabadlábon van. Éljen a magyar demokrácia!

TANÁCSKÖZTÁRSASÁG: AZ IGAZSÁG ESÉLYE

Dózsa György óta először 1919-ben vette saját kezébe sorsát a magyar nép – mondta az első magyar proletárállam kikiáltásának 92. évfordulóján az újpesti Tanácsköztársaság emlékműnél Fogarasi Zsuzsanna. A lentiekben a Munkáspárt alelnökének beszédéből idézünk.

A Magyarországi Tanácsköztársaság Magyarország első szocialista államformája volt, 1919. március 21. és augusztus 1. között. Ekkor hazánk zászlaja vörös, címere pedig a Kossuth-címer volt.

„Az idő beteljesített benneteket. Fel- eszméltetek és megteremtették a dolgozó nép diktatórikus uralmát. Akik eddig a ti megdolzott nyomorúságotokon, baromi sorsotokon ágyazták meg maguknak a határtalan jólét, a feneketlen örö- mök palotáit, ma kemény karjaitok alatt sírják mérhetetlen bűneikért a vezeklést” – ezek a sorok 1919. április 26-án a Vörös Lobogó című lapban jelentek meg.

Az új, felvirradt életet köszöntötte a magyar szovjethatalom. A Kommunisták Magyarországi Pártja maga mellé állította a nincstelen tömegeket. Az új rend vezetői nem fogadták el a nyugat által erőszakolt Vix-jegyzéket, mely a román csapatok előrenyomulását és a dél-magyarországi semleges zóna kialakítását irányozta elő.

Ezt a tervet a kommunisták visszautasították. Március 21-én Kun Béla és Garbai Sándor kikiáltották a Tanácsköztársaságot.

A Tanácsköztársaság alkotmánya egy- értelműen kimondja: „A munkás-, kato- na-, és földműves-tanácsokban a dolgozó nép hozza a törvényeket, hajtja azokat végre és bíraskodik megszegői felett.” Először Dózsa György óta!

Az elnyomó hatalmak nem restelltek Magyarországra küldeni a brit Smuts tábornokot, aki megpróbálta rávenni az új kormányt, a magyar Szovjetköztársaság forradalmi kormányzótanácsát, hogy fogadja el a Vix-jegyzéket, de a bolsevik vezetés nemet mondott. Ehelyett rendkívüli szociá- lis intézkedéseket vezettek be, melyek a nép

életkörülményeit javították. Államosították az üzemeket, közösségi tulajdonba vették a mozikat, könyvtárakat, iskolákat, földbirto- kokat, és bevezették a mára kérdésessé váló 8 órás munkaidőt. Létrehozták az ország első tudószanatóriumát és betiltották a pros- titúciót. Emberhez méltó életet teremtettek hetek alatt a dolgozó népnek.

A proletárdiktatúra vörös zászló alatt harcolt az ország területi integritásáért.

Egy fiatal gárda állta a sarat rendület- lenül: védte a magyar anyaföldet és küz- dött a veszett burzsuj ellen!

A teremtés örök forradalmárainak: di- csőség! A szocialista kísérlet nem bukott el, mert tudjuk, hogy amiért harcoltak, ma is minden magyar dolgozó álma.

Köszönjük, hogy reményt, hitet és bá- torságot adtatok a világ minden szenvedő és dolgozó proletárjának, és szüntelenül dobogott a szívetek a hazáért, a magyar szovjetköztársaságért, amely a modern Magyarország alapja.

„Most kell az igazságot csinálni... csak az igazságot kell tudni, akkor a tör- vény is megvan... Azt úgy gondolom, hogy akiben a jóság megvan, az megleli az igazságot, és aki az igazságot tudja, az úgy gondolom, tudja a törvényt” – írta Móricz Zsigmond 1919. május 1-én.

A jóság és a harc.

Legyen Szabadság, Testvériség és Egyenlőség!

TISZTÚJÍTÓ ÉRTEKEZLET SZABOLCS MEGYÉBEN

Tóth Andrászt választotta megyei elnöknek a Szabolcs megyei kommunisták értekezlete.

A nyíregyházi Colorado étteremben mindig szívesen fogadják a munkáspártiakat, a jó hangulatú választást rövid munkamegbeszélés kö- vette, majd kötetlen baráti ebéd.

Fogarasi Zsuzsanna alelnököt munkával, jövővel kapcsolatos kérdésekkel bombázták a küldöttek.

A válaszok mindenkit fellelkesítettek: a Munkáspárt tovább dolgozik, folytatja utcai akcióit, a Szabadság-népszerűsítő megmozdulásait, s mindent megtesz azért, hogy az ország minden szegletében megmutassa: az embere- kért dolgozik, mindenki kérdése, kérése meghallgatásra talál. A szabolcsiak sok munkát és optimizmust ígértek – sok sikert kívánunk!

DUMA HELYETT TETTEKET ZUGLÓBAN!

BESZÉLGETÉS DR. HAJDU JÓZSEFFEL, A MUNKÁSPÁRT ZUGLÓI JELÖLTJÉVEL

Április 10-én időközi önkormányzati választásokat tartanak Zuglóban. A parlamenti pártokon kívül egyedül a Munkáspárt tudott jelöltet állítani – a kopogtató cédulákat előbb gyűjtötte össze mint az MSZP. Hajdu József megválasztása esetén nem ígér csodát, konkrét tetteket viszont igen. Véget kell vetni a pazarlásnak, a közpénzt nem reklámakciókra és “kutatóközpontok” felállítására, hanem iskolára, óvodára, a panelházakra kell költeni!

– *Az MSZP-től a Jobbikig mindenki hangzatos, világmegváltó jelszavakkal kampányol, fűt-fűt ígér a zuglóiaknak. Ön feltűnően visszafogott, nincsenek „ötletei” a Munkáspártnak?*

– Zuglóban nem a valóságtól elszakadó ötletbörzére, s pláne nem politikai handabandázásra van szükség. Konkrét problémák vannak, amelyekre konkrét megoldás kell. Lehet ígéretet tejjel-mézzel folyó Kánaánt, vagy azt, hogy holnaptól minden zuglónak ingyenes lesz a gáz és a villany, de ezt nem lehet tartani. Csak azt szabad vállalni, amit teljesíteni is tudunk.

– *Mit vállal a Munkáspárt?*

– Elsősorban azt, hogy az önkormányzatban is mindig a dolgozót, a munkájából élő embert fogja képviselni, az ő érdekeit fogja szem előtt tartani.

– *Ez azért nem túl konkrét?*

– Ez az alap. Ebből következnek a konkrét ügyek. A parlamenti pártok terepjárón száguldó képviselőit nem érdekli, hogy például hol jár a 74-es trolis, s hol nem. Pedig annak, aki naponta tömegközlekedéssel jár munkába, igenis fontos, hogy az útvonalat meghosszabbítsák a Csáktornya parktól a Csömöri útig. Fontos az is, hogy a busz ne rázzon szét minket az Erzsébet királyné útján, legyen új útburkolat. A zuglói képviselőknek a főváros felé is azért kell harcolniuk, hogy a metró a Bosnyák térig építsék ki. Ez tényleges segítség lenne a mindennapokban. Életünk elválaszthatatlan eleme lakhatásunk, közlekedésünk is. Fontosnak tartom a zuglói zöldövezeti jelleg megővését, váljon korszerű szabadidős területté a Rákos patak környezete. Szükség lesz a zuglói lakóházak panelprogramba történő bevonására. Legyen egy új kulturális központ Zuglóban, amely nem válik bevásárló hellyé, hanem a szabadidő tartalmas eltöltésének színtere lehet. Működjön kulturált kistermelői piac, minőségi magyar árukkal. Támogassuk a kerület lakosságát kiszolgáló vállalkozásokat, mások jó ötleteit, amit az emberek szeretnek. Ezek konkrét dolgok.

– *Mindehhez pénz, pénz és még több pénz kell...*

– Zugló nem szegény kerület. Van pénz, csak az a kérdés, mire költik? Az MSZP-SZDSZ irányítás alatt fölösleges látványberuházásokra pazaroltak, s ne szépítsük, a napvilágra került adatok szerint sokat egyszerűen el is sikkasztottak. Ezt nem szabad hagyni, a közpénzt a szó szoros értelmében a közre, a zuglóiakra kell fordítani. A fentiek mellett óvodákra, iskolákra, az egészségügyre.

– *Összel, az önkormányzati választások idején ezt ígérte a Fidesz is.*

– Ígérni ígérte, de mi lett belőle? Most időközi választást is azért kell tartani, mert a fideszesek összevesztek, egy képviselőjük

lemondott. De nem csak a politikai marakodás a baj. Továbbra is rengeteg pénz megy el fölösleges reklám-projektekre. Kérdem én, biztos, hogy a közpénzt ellentmondásos tudományoskodó „négyülésekre” kell költeni? Biztos, hogy a zuglói önkormányzat első számú feladata az ma, hogy a kommunizmus áldozatairól szóló konferenciát szervezzen? Avagy a zuglóiak pénzét a Polgárosodás Modernkori Kutatóközpontja felállítására költse? S ezért a Fidesz-közeli „történészek” havi többszáz ezres fizetést vegyenek fel? Miért kap például az Oroszországgal foglalkozó Kun Miklós havi 400 ezer forintot, munkatársai pedig 250 illetve 350 ezret? Erre van pénz, a panelekre meg nem?

– *A Fidesz pont az ilyen ügyek felderítését ígérte-ígéri.*

– Szép szavak, de a tetteket is látjuk. S valljuk meg, nehéz komolyan venni a volt elszámoltatási kormánybiztos, Papcsák Ferenc polgármester közéleti tisztaságát ígérő szavait, amikor „adminisztrációs hiba” miatt hónapokig a Parlamentből és a zuglói önkormányzattól is vett fel költségtérítést. E felett nem lehet szemet hunyni.

– *Azaz MSZP és Fidesz egykutya?*

– Erre - azt hiszem - mindenkinek magának kell választ adnia. A lényeg azonban nem ez. Április 10-én nem azt kell nézni, melyik párt a nagyobb vagy kisebb tolvaj, hanem azt, hogy ki ad választ a zuglóiak valós problémáira. Zuglónak nem Orbánról vagy Mesterházyról kell szólnia, hanem az itt élő emberek gondjairól. A parlamenti pártok egymás szapulásával vannak elfoglalva, az itt élő emberek csak kellemetlen mellékkörülményt jelentenek a hatalmaskodásukhoz. Mi, munkáspártiak itt élünk, ismerjük a mindennapos problémákat, gondokat. Az önkormányzatban ezeket kell megoldani, nem parlamentet játszani.

Ha sikerül nyernem, azon leszek, hogy ez így is legyen. Szakmailag igényes, alakosságtényleges problémáival foglalkozó képviselőkre és nem politikai dumagépekre van szükség Zuglóban!

MAGYAR ELŐADÓ A MINSZKI EGYETEMEN

Fennállásának 90. évfordulóját ünnepli az idén októberben a Belarusz Állami Egyetem. Az ország legnagyobb oktatási intézményében mintegy harmincezer diák tanul. 2475 tanár és 638 tudományos munkatárs van a segítségükre, nem beszélve a közel ötezer fős technikai személyzetről. A Munkáspárt elnöke visszajáró vendégelőadó az egyetemen.

Megtiszteltetés előadni a Belarusz Állami Egyetemen – nyilatkozta Thürmer Gyula múlt heti minszki látogatása során. A diákokat nagyon érdeklik Magyarország tapasztalatai az Európai Unióban. Egyébként sok külföldi vendég fordul meg itt, ezért is meglepő, hogy a hivatalos Magyarország nem tanúsít érdeklődést.

Kontra Ferenc magyar nagykövetet például még sohasem látták itt, pedig nem kell messze menni, az egyetem a parlamenttel szemben van. Amit nem tesz meg a hivatalos politika, megteszünk mi – mondta a Munkáspárt elnöke.

A belarusz és a magyar nép nagyon hasonlít egymásra. A közös értékeket és érdekeket kell érvényesíteni, és nem az

amerikai érdekeket képviselni. Thürmer Gyula és Jevgenyij Reznikov, a BAE külügyi főosztályának vezetője ez évre szóló együttműködési megállapodást írt alá. ■

ÁPRILIS 3-ÁN MI IS FELVONULUNK

A MEASZ – Összefogás a Demokráciáért megemlékezik „a II. világháború magyarországi befejezéséről, a béke beköszöntéről, a fasizmus alóli felszabadulásról, a haláltáborokban megsemmisült áldozatokról, a háborúban elesett hősről”.

A MEASZ – Összefogás a Demokráciáért
2011. április 3-án (vasárnap)

BÉKEMENETET

szervez, amelyre a Munkáspártot is meghívták. Érdeklődtünk Hanti Vilmosnál, a szervezet elnökénél, vajon lehet-e vörös zászlókat vinni. Közölte: nem szeretnék, ha a résztvevő szervezetek „szervezeti jelképeket” használnának. Nem értünk vele egyet, de tudomásul vesszük. Végül is fontosabb az, amiben egyetértünk, a béke, a fasizmus elleni küzdelem.

A Munkáspárt Elnöksége úgy döntött, hogy pártunk részt vesz az ünnepségen. Kérjük a Munkáspárt minden tagját és barátját:

április 3-án, vasárnap este 17.30-tól
– VÖRÖS INGBEN –
gyülekezzünk a Fővám téren!

A menet innen indul 18 órakor a Szabadság hídon át a Szabadság-szoborig, ahol 18.45 órai kezdettel fáklyás megemlékezés lesz.

A Szabadság-szobornál elhelyezzük a Munkáspárt virágait is.

Ne feledd!

Találkozunk április 3-án, vasárnap 17.30-18.00 óra között a Fővám téren
(Szabadság híd pesti hídfő)!

MEGHÍVÓ

Emlékezzünk Magyarország
felszabadulásának
66. évfordulójára!

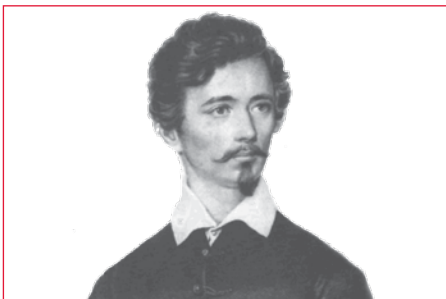
A Munkáspárt
budapesti szervezete

ÁPRILIS 4-ÉN,

16 órakor
ünnepi megemlékezést tart
Budapesten
a Szabadság téri
szovjet hősi emlékműnél.

**MINDENKIT
SZERETETTEL
VÁRUNK!**

PETŐFI BILINCSBEN

Bölcs és demokratikus a kormányunk. Tudhatja ezt mindenki, aki ráadta voksát a kétharmados többségre. Azok meg főként, akik nem, hiszen rájuk meglepetésként máris rászakadt a Kánaán, kívánságuk ellenére is!

Jó, hagyjuk az iróniát. Mindannyian tudjuk, kamu az egész. Porhintés.

Bár nem vallják magukénak (egészen), de a Fidesz-kormány tagjai szeretnek korábbi ellenzéki pozíciójukban tündökölni, ahol övék lehet József Attila, Ady Endre, Petőfi Sándor.

Na, nem túl hangsúlyosan, mert még „az istenadta nép” olvasna is ilyet, és az nem kívánatos, de azért összességében szeretnék magukat az egyenjogúság harcosainak kikiáltani.

Ezért van „nemzeti egyetértés” és egyéb maszlagok.

Mi a valóság?

Az, hogy a normális magyar ember életében semmi nem lett jobb, viszont mióta új kormányunk van, néhány kérdésben rosszabb: igen!

Példának okáért a keveset kereső több ezer forinttal adózik azért, hogy a jól keresők még többet vihessenek haza.

Csodás igazság!

A történet nem mai keletű. Húsz évvel ezelőtt ugyanígy bebolondították az embereket a „szép, új jövő” jelszavával. Megígérték mindent, amiért ácsingózt az ember – videofilmet, szebb hűtőgépet, jobb tévét, korlátlan utazást – s mellé azt is, hogy a létbiztonság marad a régiiben, lesz itt munka, virágzó mezőgazdaság, ipar, kereskedelem.

Mi lett belőle?

Munkanélküliség, kilakoltatások, kol-dusok, öngyilkos termelők országa.

Hazudnak!

Az MSZP ellopott, amit tudott. Példának okáért a hitet, hogy ők az MSZMP jogutódjai. A hitet, mely több ezer ember

életét meghatározta. S mit igen? Igen, viték, amit a vagyonból tudtak...

Ma a Fidesz ígér. Összetartozást, nemzeti együttműködést, s amit még a tisztelt publikum hallani akar. Most cirkuszt produkálnak, holott kenyér kellene.

Apró „gyöngyszem” a szeméthalom tetején, hogy március 15-én, a magyar nemzet ünnepén még Petőfi versét is képesek voltak megcsonkítani. Konkrétan öt versszakot vágtak ki nemzeti költőnk írásából.

Úgy vélték, állami ünnepen nem szalonképes az aktuális törvénykezés fényében szabad sajtóról és tehetetlen országgyűlésről beszélni. Nézzük csak meg, mi maradt ki „véletlenül” az ominózus Petőfi-versből!

A művésznő bizonyára nem önmagától nem mondta el a szerző nevét, s azt sem, hogy ez „részlet”.

Úgy tűnik, az ördög mégis csak a részletekben rejlik...

CSEH KATALIN

AMI KIMARADT:

PETŐFI SÁNDOR: 15-DIK MÁRCIUS, 1848

részlet

Szabad sajtó!... már ezentul
Nem féltetek, nemzetem,
Szívedben a vér megindul,
S éled a félholt tetem.

Ott áll majd a krónikákban
Neved, pesti ifjuság,
A hon a halálórában
Benned lelte orvosát.

Míg az országgyűlés ott fenn,
Mint szokása régóta,
Csak beszélt nagy sikeretlen:
Itt megkondukt az óra!

Tetre, ifjak, tetre végre,
Verjük le a lakatot,
Mít sajtónkra, e szentségre,
Istentelen kéz rakott.

És ha jó a zsoldos ellen,
Majd bevárjuk, mit teszen;
Inkább szurony a szivekben,
Mint bilincs a kezeken!

MEGHÍVÓ

VASAS – EZREDVÉG ZENÉS IRODALMI ESTEK

XIX. évad harmadik előadása

A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12 -
megközelíthető a 4-6-os villamossal a Rákóczi térig)

2011. március 25-én (pénteken)

17.00 órai kezdettel bemutatja:

NÉZZ, DRÁGÁM, KINCSEIMRE..!

ADY ÉS A GYENGÉBBIK NEM

KASSAI FRANCISKA ZENÉS IRODALMI MŰSORÁT

Továbbá bemutatásra kerül Baranyi Ferenc

Ködsirató című verseskötete.

A könyvbemutatón közreműködik

Lukácsy Katalin előadóművész

és Kaiser László,

a Hungarovox Kiadó vezetője.

A jegyek ára egységesen 300 Ft.

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

JÓ DÖNTÉSEK, ROSSZ VÉGREHAJTÁS

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a lehető legjobb rendszernél jobb, új világot építeni.

VESZÉLYELHÁRÍTÁS VÁLSÁGKEZELÉS HELYETT

1953. június 27-28-án ülésezik az MDP Központi Vezetősége. Négy pontban foglalják össze a „betegség tüneteit”.

Egy, „a párt vezetése túlzottan gyors iparosításra, s különösen a nehézipar túlzottan gyors fejlesztésére vett irányt.”

Kettő: „a párt vezetése elhanyagolta a mezőgazdasági termelést, és túlzottan folytatta a mezőgazdaság társadalmisítását.”

Három: „a párt vezetése elhanyagolta és háttérbe szorította lakosság életszükségleteinek kielégítését, helytelen gazdaságpolitikája folytán csökkent a dolgozók életszínvonala.”

Négy, „az adminisztratív módszerek elharapózása... önkényeskedés a lakossággal szemben.”

A diagnózis jó, még ha nem is kifogástalan, és nem teljes. „Az összes elkövetett hibák és tévedések egyik fő forrása: a kollektív vezetés hiánya. A kollektív vezetés helyettesítéséért személyi vezetéssel elsősorban Rákosi elvtárs a felelős.”

A KV-határozat továbbmegy a következtetésekben: „A párt vezetésének helytelen gazdaságpolitikája a tömegektől való elszakadáshoz vezetett”.

Fontos felismerés az is, hogy „a hibák elkövetését nagymértékben elősegítette a párt súlyos elmaradása ideológiai és elméleti téren”.

A KV megadja a gyógykezelés receptjét is. „Gyökeresen meg kell változtatni a párt gazdaságpolitikáját”. A mezőgazdaságról szólva kimondja: „Emelni kell a beruházásokat a mezőgazdaságban, növelni kell a mezőgazdasági termelést”.

Nem marad adós az életszínvonalpolitika módosításával sem. „Gyökeresen meg kell javítani mindenekelőtt a munkásosztály, s ezen túlmenően a parasztság, s általában a lakosság anyagi javakkal való ellátottságának színvonalát.”

Megszületnek a politikai intézményeket szabályozó új elképzelések is. „Helyes viszonyt kell létrehozni a népi demokratikus állam és a lakosság között” – olvashatjuk a határozatban. Létrehozzák a Legfelsőbb Államügyészséget, amnesztiát hirdetnek. Rákosinak meg kell válnia a miniszterelnöki tisztségtől. A minisztériumok számát csökkentik.

ÉN VAGYOK A BŰNÖS, DE MARADOK

Az 1953. júniusi határozat minden egyes eleme helyes. Van azonban gond, ami a későbbiekben visszaüt. A határozat nem szól a Szovjetunió, az SZKP felelősségéről. A magyar vezetést - élén Rákosival - kétségkívül döntő felelősség terheli, de a magyar párt, a magyar állam ekkoriban egy sajátos szövetségi rendszer része, ahol a szovjeteknek meghatározó szerepe van. Az a tény, hogy sem akkor, sem később nem lehet a szovjeteket még említeni sem, a szocializmus ellenfeleinek kezébe fontos ideológiai-politikai fegyvert ad: a szovjetellenességet.

A Központi Vezetőség határozata arra hivatott, hogy az MDP akkori 885 ezer tagjának politikai és elmélet fegyvert adjon. De nem ad. A határozat titkos, Rákosi beszéde titkos, a párttagság meglehetősen

FARKAS MIHÁLY

közvetve értesül az eseményekről. A párt tagjai nem is pártforrásból olvasnak az irányvonal megváltoztatásáról, hanem Nagy Imre új kormányfő 1953. július 4-i beszédéből.

Alapvető hiba! A Politikai Bizottság már 1953. augusztusában megállapítja: „a párton belül igen komoly befeléfordulás tapasztalható”. Az MDP, amelynek a szocializmus megvédése lenne a feladata, tovább halad a lejtőn. Lefelé!

A KV-határozat következetlen a kérdésekben is. Rákosi önkritikát gyakorol, mindenben elismeri a felelősséget. De lényegében vajmi kevés történik. Nem váltják le. Igaz, főtitkárból „első titkárnak” minősítik át, de ez lényegtelen. Ráadásul a KV ülésén ravaszul felveti: az MDP-ben nincs olyan fogalom, hogy első titkár, az emberek nem értenék, ezért az ő neve mellett csak az szerepeljen: „a KV titkára”.

Ravasz!

Nem sok történik a négyes fogat többi tagjával sem. Farkas Mihályt, az egykori honvédelmi minisztert Moszkvába akarják küldeni katonai akadémiára. Rákossinak jól jönne, mert így Farkas lenne a bűnbak. Farkas azonban 1953. augusztusában ismét visszakerül a Politikai Bizottságba, állítólag a szovjetek nyomására. Farkas csak 1956 után szorul ki végleg a politikából.

Révai József, a párt fő ideológusa háttérbe szorul, de megmarad a politikai életben. Gerő Ernő, a négyes fogat második embere, nem csak a helyén marad, de ő lesz az új miniszterelnök, Nagy Imre egyik helyettese, sőt belügyminiszter.

Az MDP nem számol le következetesen Rákosi és környezete dogmatizmusával, a szocializmus építése túlhaladott és leegyszerűsített felfogásával, de ugyanakkor beemeli a vezetésbe Nagy Imrét és társait, akik revizionizmusa, a szocializmus alapvető tételeinek felülvizsgálatára irányuló erőfeszítéseik halálos csapást mérnek a magyar szocializmusra.

„VOLOGYA” A MAGYAR MINISZTERELNÖK

Sajátos következményekkel jár Nagy Imre megválasztása miniszterelnöknek. Mint láttuk, Nagy Imrét lényegében a szovjetek jelölik erre a tisztségre. Miért?

A választ 1989 végén kapjuk meg, amikor az SZKP átadja Nagy Imre 1930-as évekbeli tevékenységére vonatkozó dokumentumokat. Nagy Imréről a szov-

RÉVAI JÓZSEF

jetek tudnak valamit, amivel kezükben tarthatják. E dokumentumok szerint Nagy Imre „Vologya” néven a szovjet belügyi szervek besúgója volt. Sok olyan magyar kommunistát jelentett fel, akiket később kivégeztek.

A tökéletes média és történelemtudomány tagadja ugyan a dokumentumok hitelességét, de cáfolni nem tudja őket. S még egy apróság.

Nagy Imre, aki a Szovjetunióból jön haza 1945-ben, szovjet állampolgár volt, s elfelejtették elbocsátani állampolgárságából. 1958-ban szovjet állampolgárként hal meg.

AJÁNDÉK AZ ELLENSÉGNEK

Vitathatatlan, hogy a törvénytelen-ségek ellen jogos és igazságos fellépés határozott változásokat igényelt az állambiztonsági szerveknél is. Péter Gábor altábornagy, az Államvédelmi Hatóság ve-

RÉVAI JÓZSEF, KÁDÁR JÁNOS, FARKAS MIHÁLY, GERŐ ERNŐ

zetője kétségkívül bűnös, csak éppen nem abban, amiért már 1953 tavaszán lecsukják. Péter nem „provokátor”, és főleg nem „több imperialista állam ügynöke”, ahogy Farkas szájából elhangzik a vezetés vádjai.

1953. júniusa után az MDP vezetése a mosdóvízzel együtt a gyereket is kiönti. Megszünteti az akkor még nagyon fiatal, kevés tapasztalattal rendelkező ÁVH-t,

PÉTER GÁBOR

és beolvasztja a Belügyminisztériumba. Korábban egyedül az ÁVH-nak több mint ötezer munkatársa van, az új BM-nek együttesen nyolcezer. A belügyminiszter Gerő lesz.

Az államvédelmi szervek elbizonytalanodnak. A Politikai Bizottság már 1954. áprilisában rámutat egy határozatban, hogy „igen komoly káderhiány van továbbra is az államvédelmi szerveknél...” Ráadásul egy olyan történelmi pillanatban, amikor Németország tagja lesz a NATO-nak, az USA és Anglia háborúra készül a Közel-Keleten, folyik a vietnami háború a franciák ellen, s nem utolsósorban alig három év választ el bennünket az 1956-os eseményektől. Szép ajándék az osztályellenségnek.

A pártvezetés számos értelmetlen határozatot hoz. 1954. április 14-én a Politikai Bizottság a „személyi kultusz maradványainak felszámolásáról” dönt.

Elhatározza, hogy az eddigi egy Rákosi-kép helyett a PB minden tagjának képét ki kell akasztani a hivatalos helységekből. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Az MDP 1953. júniusi határozatai elhárították a közvetlen veszélyt, alapokat teremtettek a válság kezeléséhez, de azt még nem oldották meg.
2. Az 1953. júniusi határozatok következtelensége, a végrehajtás hibái egyenesen vezettek 1956 eseményeihez.

AZ IRAKI NÉP A SZABADSÁGÉRT HARCOL

Február 25-én Irakban a fiatalok felkeltek a korrupció és az éhezés ellen.

Irak minden városában tüntettek, munkát és jobb életkörülményeket követelve.

A „demokratikus kormány” amerikai egyenruhát hordó, amerikai fegyvert használó katonái több helyütt tüzet nyitottak, tucatnyian veszítették életüket.

Bár az ország alkotmányában benne van a tüntetéshez való jog, ennek ellenére a rendszerhez hű rendőrség – amely közvetlenül a miniszterelnök alá tartozik – brutálisan szétverte az összes tiltakozást, több újságíróat bebörtönöztek és megkínítottak. A tüntetéseket követően az Iraki Kommunista Párt székhelyét és a Tariq al-Shaab központi lap székházát 48 órán belüli kiürítésre kötelezték – mondta el a Szabadságnak a Magyarországon dolgozó Ali Al-Khalidi. A gyermekorvos beszámolója szerint a tiltakozások mindezek ellenére is folytatódnak, a változásokat követelők minden pénteken utcára vonulnak, úgy és ott szállnak szembe a nyugat-barát, demokratikusnak csúfolt rezsimmel, ahogy lehet.

A Munkáspárt szolidáris az iraki nép és ifjúság küzdelmeivel. A magyar kommunisták az elnyomottak és kizsákmányoltak mellett állnak!

ÉBREDJÜNK! ÚJABB IRAK VAN KÉSZÜLŐBEN!

Ébredjünk és cselekedjünk! Az USA, Nagy-Britannia, Franciaország és más NATO-államok megtámadták Líbiát. Mi, a Munkáspárt határozottan elítéljük az agressziót, és követeljük a bombázások azonnali leállítását. Az USA, Nagy-Britannia, Franciaország becsapnak bennünket. Az ENSZ-t használták arra, hogy az agressziót tisztára mossák, elhittessék a világ népeivel, hogy mindenre joguk van.

Minden szavuk hazugság! Ébredjünk! Szó sincs itt béketeremtésről vagy a líbiai lakosság védelméről! Ugyanazt teszik, mint amit tettek az Irak elleni háború előtt. Nem létező tömegpusztító fegyverekről beszéltek, miközben csak az iraki olaj kellett nekik. A líbiai nép az utcára ment, hogy tiltakozzon a szegénység és a Kadhafi-rendszer igazságtalanságai ellen.

Az Egyesült Államok és szövetségeseik nem a líbiai népet támogatják. A líbiai nép harca nekik csak ürügy a becstelen és véres beavatkozásra. A vezető tőkés hatalmak, köztük az USA és Izrael, a Közel-Keleten akarják hatalmukat megerősíteni, megakadályozni, hogy az arab népek maguk döntsenek sorsukról. Az amerikai, angol, francia és más tőkéseknek úgy kell ez a háború, mint egy falat kenyér.

Az európai kapitalizmus válságban van, az euró bármelyi pillanatban összeomolhat. A kapitalista kormányok rettegnek attól, hogy a néptömegek az európai fővárosokban is az utcára vonulnak, és megdöntik a tőkés rendszert. Ezért kell a háború: elvonni az emberek figyelmét növekvő nyomorukról. A Munkáspárt elítéli, hogy Oroszország, Kína és néhány más ország tartózkodott az ENSZ Biztonsági Tanácsában történt szavazás során. A hallgatás, a tartózkodás egyenlő az agresszorok támogatásával. A Munkáspárt elvárja, hogy Magyarország, a magyar kormány semmilyen formában ne támogassa a líbiai nép elleni nyílt agressziót! Ébredjünk és cselekedjünk! A Munkáspárt felhívja a magyar társadalmat, a pártokat és civilszervezeteket: lépjünk fel közösen az amerikai-izraeli tervek, a vezető tőkés hatalmak agressziója, a háború ellen!

Munkáspárt Elnöksége

SZOLIDARITÁSI TÜNTETÉSEK AZ AGRRESSZIÓ ELLEN

Több tízezer vonultak ki a líbiai bombázások hírére Görögország város-aiban. A kommunista párt tüntetésein határozottan elítélték a nyugati intervenciót. Ezrek tüntettek Brüsszelben is. A felvonulást eredetileg egyszerű szolidaritási akciónak tervezték, azonban a líbiai események következtében a transzparenszek többsége immár a bombázásokat ítélte el. A belga kommunista Munkáspárt tagjai Peter Martens elnökkel az élen vonultak fel, plakátjaik jelszava egyértelmű állásfoglalás volt: Szolidaritás az arab forradalmakkal, NEM a külföldi beavatkozásra!

KERESZTES HÁBORÚ LÍBIA ELLEN

Amerika és a NATO szövetségei megtámadták Líbiát. Az ENSZ-ben kieroszakolt határozatot saját kedvük szerint értelmezték. A Biztonsági Tanács csak a civilek megvédésére adott lehetőséget a légtérzárásra, a beavatkozásra. Ehhez képeset a franciák és az amerikaiak – majd a csatlakozó más NATO-országok - minden további nélkül civil létesítmények bombázásába, Tripoli szinte válogatás nélküli lövetésébe kezdtek. A CNN amerikai hírtelevízió is kénytelen volt elismerni: a nyugati támadásnak nagyon sok polgári áldozata van.

A Nyugat lényegében új keresztres háborút hirdetett, „felszabadítani” megy a líbiaiakat, hogy aztán rátegye kezét az olajvagyonra.

Kétségtelen, hogy a líbiai tiltakozó akciókat – más arab országokhoz hasonlóan – a lakosság jogos elégedetlensége szülte. Kadhafiek, a vele szövetséget kötő törzsi vezetők az ország olajvagyonából túl sokat tartottak meg maguknak, túl keveset adtak az egyszerű dolgozó embereknek. A felkelésre azonban gyorsan rátelepedtek az amerikaiak. Aligha véletlen, hogy a líbiai ellenzék az a korábbi belügyminiszter irányítja, aki korábban kulcsszerepet vállalt a nyugati fegyver- és energia-üzletek levezénylésében.

Washington időben rájött, hogy Egyiptomtól Líbiáig inog szövetségei és üzlettársai hatalma, ráadásul egyre aktívabb a térségben Oroszország és Kína, a keltről jött nagyvállalatok. Ez veszélyeztette az üzleti és politikai érdekeket – utóbbin elsősorban Izrael érdekeit értjük. Az amerikaiak ezért úgy döntöttek, hogy térségbeli befolyásuk meghosszabbításához, sőt növeléséhez az arab felkeléseken keresztül vezet az út.

A Nyugat azonban nem forradalmi változásokat, hanem elit-cserét akar, öregedő, múlt századbeli diktátorok helyett modern demokrata helytartókat. Ne

fegyverrel és titkosszolgálattal, hanem plázákkal és médiával gyakorolják a hatalmat.

Az arab forradalmakat így addig segítették, amíg azok megdöntötték a korábbi vezetőket, a hatalom átkerült a „megfelelő” emberek kezébe.

Mára Egyiptomban és Tunéziában is eltűntek a „forradalmi tanácsadók”, pontosabban immár a régi-új hatalmat segítik.

Líbiában a törzsi vezetők egy része kirtartott Kadhafi mellett, így békés úton nem sikerült levezényelni az elit-cserét. Ugyanakkor az is igaz, hogy Amerika és szövetségei demonstrálni is akartak: a fegyveres intervenció, a bombázások és rakétatámadások hivatottak megmutatni az arab világnak, hogy ki az úr.

Ráadásul a háború elvonja a figyelmet

a belpolitikai problémákról is. Nem véletlen, hogy a háborús hangulat szításában élen járt a francia elnök. Nicolas Sarkozy népszerűsége mélyponton, jövőre pedig elnökválasztások lesznek Franciaországban.

A nacionalista és szélsőjobboldali szavazatok megszerzését pedig mi szolgálná jobban, mint egy győztes háború. (Nem utolsó sorban van személyes indíték is, Sarkozy korábbi kampányát Kadhafi is pénzelte, egy háború tanúkat és bizonyítékokat is eltüntet.) Fontos szempont, hogy a háború üzlet is. Egy rakéta 600-700 ezer dollárba kerül, csak a bombázások első napján több tízmillió dollárt lövöldöztek el a nyugati szövetségesek. A fegyvereket pedig pótolni kell, ünnepel a fegyveripar.

Ez a Nyugat demokrácia-mércéje. ■

VILÁG NÉPEI: CSELEKEDJETEK!

A világ 43 kommunista pártja, köztük a Munkáspárt hétfőn közös nyilatkozatban ítélte el a Líbia elleni agressziót. Az imperialista gyilkosok, élükön az Egyesült Államokkal, Franciaországgal, Nagy-Britanniával és egészében a NATO-val, az ENSZ egyetértésével új imperialista háborút robbantottak ki. Ezúttal Líbia ellen. Az emberiességi okokra való hivatkozás nem más, mint félrevezetés. Becsapják az embereket. Igazi céljuk nem más, mint Líbia kőolajkincseinek megszerzése. Mi, kommunista és munkáspártok elítéljük az imperialista katonai intervenciót. Líbia népének magának kell döntenie jövőjéről, idegen imperialista beavatkozás nélkül. Felhívjuk a világ népeit: cselekedjenek! Követeljék a bombázások és az imperialista beavatkozás azonnali megszüntetését!

LÍBIAI INTERVENCIÓ – KESERŰ VALÓSÁG

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.